

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu **J.**, bytom V., *zastúpeného JUDr. Valériou Vaššovou, advokátkou, so sídlom Pribinova 2246/2, Trebišov*, proti žalovanému **Veliteľovi 1. Mechanizovanej roty, kpt. Ing. K.**, 21. Zmiešaný mechanizovaný prápor, Vojenský útvar 1101 Trebišov, o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č.: 21.zmpr-2/3-10/1-27/2010-1mr zo dňa 27. septembra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13937/2010-44 zo 06. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13937/2010-44 zo 06. júla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom zo 06. júla 2011 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorý ako orgán vecne príslušný podľa § 43 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov Ozbrojených síl

Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov“) vo veci podaného odvolania žalobcu proti služobnému hodnoteniu, zamietol odvolanie žalobcu a služobné hodnotenie zo dňa 09. februára 2009 potvrdil. V služobnom hodnotení žalobcu vypracovanom veliteľom čaty palebnej podpory 3. mechanizovanej roty, ako vecne príslušným veliteľom podľa § 41 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. bolo uvedené, že dosiahol celkom 27 bodov, keďže nevykazuje požadované výsledky a je nespôsobilý vykonávať štátnu službu. Správy orgán v služobnom hodnotení žalobcu konštatoval, že u žalobcu nedošlo k zlepšeniu plnenia úloh a cieľov, ktoré mu boli uložené počas výcvikového roku 2008 s tvrdením, že u menovaného sa neprejavila snaha o zotrvanie v Ozbroyených silách Slovenskej republiky.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia § 247 a nasl. OSP svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami 244 ods. 3, § 249 ods. 2 a § 250h ods. 1 OSP a s poukazom na ustanovenie § 81 zákona č. 346/2005 Z. z. a uviedol, že v žalobe žalobcu absentovali žalobné dôvody, teda neobsahovala právnu argumentáciu k jednotlivým bodom služobného hodnotenia. Poukázal na to, že v žalobných dôvodoch nestačí iba všeobecne uviesť, že odvolateľ napadá všetky body hodnotenia, ale je potrebné nezákonnosť služobného hodnotenia vyargumentovať tak, aby nebolo žiadnych pochyb o tom, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore s konkrétnym právnym ustanovením zákona č. 346/2005 Z. z. a tiež vyargumentovať nezákonnosť postupu nadriadeného. Žalobné dôvody sa netýkali priamej argumentácie nezákonnosti vydaného služobného hodnotenia, napr. k hodnoteniu nízkej spoľahlivosti pri plnení úloh, nízka úroveň samostatnosti a vy, úlohy plní len pod priamym vedením a kontrolou nadriadeného, alebo prečo žalobca utrpel úraz a musel byť práceneschopný a pod. (s nízkym počtom bodov hodnotenia). Pričom značná časť dôvodov žaloby bola venovaná otázkam (napr. doručovania), čo súd považoval za irelevantný dôvod, keďže lehoty podľa ustanovení § 42 ods. 1 a 5, § 43 ods. 2 a 4 a § 44 ods. 1 a 3 cit. zákona č. 346/2005 Z. z. boli dodržané, ďalej personálnemu rozkazu, čo nie je predmetom tohto konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd uviedol, že sa nemohol dôsledne zaoberať preskúmaním služobného hodnotenia žalobcu v súvislosti s argumentáciou žalobcu v rámci žalobných dôvodov, keďže tieto neexistovali.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 prvá veta OSP neúspešnému účastníkovi sa nepriznalo právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Opätovne poukázal na to, že žalovaný rozhodnutie, ktoré je predmetom preskúmvacieho konania vydal žalobcovi doručil v čase, kedy už tento nebol profesionálnym vojakom, pretože bol prepustený zo služobného pomeru dňom 27. marca 2009, a to na základe personálneho rozkazu č. kon: 1756 z 11. marca 2009, ktorý doteraz nebol v konaní vedenom pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 7S/13937/2010 zrušený.

Vytykal krajskému súdu, že vôbec nezobral do úvahy prílohy k žalobe, ani podrobnú výzvu zo 14. septembra 2010 a vôbec sa týmito listinnými dôkazmi ako súčasťami žaloby nezaoberal, pričom v žalobe bolo uvedené, že žalobca napáda všetky body služobného hodnotenia tak po hmotnoprávnej ako aj po procesnoprávnej stránke. Poukazoval na to, že v listinnom dôkaze, výzve zo dňa 14. septembra 2010, ktorý bol súčasťou žaloby, bol podrobne zdôvodnený stav týkajúci sa všetkých bodov služobného hodnotenia s podrobným zdôvodnením. Mal za to, že napadnutým rozsudkom s odôvodnením, že nezdôvodnil jednotlivé body sú vážnym, porušením práv žalobcu. Podľa žalobcu z prílohy k žalobe jasne vyplýva, že sme nesúhlasili s postupom žalovaného v predmetnej veci s poukazom na vážny rozpor so zákonom.

S poukazom na obsah tejto prílohy žalobca v odvolaní uviedol, že hodnotenie nie je konkrétne, presné a je bez uvedenia konkretizovaného dôvodu. Žalovaný neuviedol napr., ktoré základné činnosti žalobca neovládal, kedy a akým spôsobom mu tieto boli zo strany žalovaného vytknuté. Žalobca pritom žiadal, aby uviedol presne, o aké nedostatky sa jednalo, či bol na to písomne upozornený a či mu bola uložená povinnosť zvýšiť túto výkonnosť s uvedením spôsobu a určenia termínu zvýšenia vlastnej výkonnosti, kedy (presný dátum) bola u žalobcu tendencia vyhýbať sa plneniu úloh. Žiadal písomne žalovaného o prieskumné konanie podľa § 84 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z., aby bol podrobený posúdeniu svojej zdravotnej spôsobilosti v danom čase, po ktorý mu boli vytykané nedostatky. Tiež žiadal o uvedenie ako bola oslabená bojaschopnosť družstva a tiež sme žiadali uviesť presný dátum, kedy to bolo a ako sa prejavila nesústredenosť žalobcu a ako bol žalobca žalovaným na túto nesústredenosť upozornený, čím a ako sa vlastne táto prejavila.

Poukázal na to, že žalovaný vôbec nevykonal konkretizáciu svojho služobného hodnotenia, a to ani v jednom vytknutom bode a ničím nenapravil svoj nezákonný stav. Preto bola zo strany žalobcu podaná žaloba o preskúvanie tohto rozhodnutia. Súčasne mal zato, že príloha k žalobe slúži ako právna argumentácia k jednotlivým bodom, keďže v tomto liste

sú podrobne jednotlivé body rozpísané a sú uvedené všetky návrhy, čo chce, aby sa skonkretizovalo, aby žalobca vedel, čo sa mu vlastne konkrétne vytyka, pretože iba vo všeobecnej rovine nie možné podať rozbor a žalobca sa iba takýmto všeobecným hodnotením necíti byť vôbec vinným z nejakého porušenia práv.

Žalobca dôvodil, že jeho práva sú vážne narušené, žalovaný aj napriek tomu, že nekonkretizoval svoj stav, bol v spore úspešný a žalobca aj napriek tomu, že neporušil žiadne práva, nič konkrétne sa mu nevytykalo, prišiel o prácu profesionálneho vojaka. Pritom krajský súd odôvodňuje, že nebola podaná právna argumentácia k jednotlivým bodom služobného hodnotenia.

Zotrval na tom, že právna argumentácia bola vykonaná v listinnom dôkaze a tento označili ako súčasť žaloby a priložili ho v origináli súčasne podaním žaloby.

Mal za to, že žalovaný svoj nezákonný stav nenapravil, a preto postačovala právna argumentácia k jednotlivým bodom služobného hodnotenia uvedená v listinnom dôkaze, ako vo výzve zo dňa 14. septembra 2010, ktorý listinný dôkaz bol súčasťou žaloby.

Preto mal za to, že jeho práva je nutné napraviť. Žiadal, aby odvolací súd zobral do úvahy všetky zákonné dôvody, ktoré označili vo všetkých prílohách, ktoré sú súčasťou žaloby, najmä listinný dôkaz zo dňa 14. septembra 2010 a na ich podklade, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený, a aby bola vec vrátená Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu citujúc ustanovenie § 221 ods. 1 OSP poukázal na to, že žalobca v v odvolaní neuviedol, ktorú konkrétnu vadu uvedenú v § 221 ods. 1 OSP by malo konanie mať. Tvrdil preto, že žalobcom uvedený dôvod na podanie odvolania neexistuje, a podané odvolanie je nedostatočne odôvodnené.

Pokiaľ žalobca ďalej v odvolaní uvádza, že súd sa nezaoberal listinnými dôkazmi, a to najmä i žalobcovým vyjadrením zo 14. septembra 2010, v tomto žalobca napáda všetky hodnotenia uvedené v jednotlivých častiach služobného hodnotenia, od hodnotiteľa požaduje konkretizovanie všetkých skutočností uvádzaných v služobnom hodnotení, ktoré považuje za všeobecné. Žalobca však neuvádza, ktoré konkrétne zákonné ustanovenia, resp. právne predpisy boli vydaným služobným hodnotením porušené. Predmetné vyjadrenie je všeobecné, neurčité bez uvedenia akéhokoľvek relevantného dôkazu.

Žalovaný poukázal na to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7S/21/2009-46 zo 14. júla 2010, ktorým bolo z formálnych dôvodov zrušené služobné hodnotenie č. 21.mpr-2/3-1/1-37-3/2009/3mr

z 20. februára 2009. Formálne nedostatky boli vydaním nového rozhodnutia č. 21.zmpr-2/3-10/1-27/2010-1mr z 27. septembra 2010 odstránené. Služobné hodnotenie podľa žalovaného obsahuje všetky náležitosti tak, ako boli stanovené služobným predpisom hlavného služobného úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 1/2009, ktorým sa stanovujú podrobnejšie podmienky o častiach služobného hodnotenia.

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní ďalej namieta, že písomne žiadal žalovaného o prieskumné konanie podľa § 84 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z. z., aby bol podrobený posúdeniu svojej zdravotnej spôsobilosti v danom čase, žalovaný s poukazom na ustanovenie § 84 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. uviedol, že pri spracovaní služobného hodnotenia hodnotiteľ bral do úvahy len počet dní prítomnosti v práci; žalobca bol hodnotený len na základe výsledkov, ktoré dosahoval počas roka 2008 počas jeho prítomnosti v práci a na jednotlivých zamestnaniach, pričom hodnotiteľ bral na zreteľ aj jeho práceneschopnosť, ktorá však nemala mať podstatný vplyv na jeho teoretické znalosti a odborné vedomosti, čoho dôkazom sú aj slabé výsledky z preskúšania základných poznatkov z taktickej, takticko-odbornej a odbornej prípravy, tiež na zvýšenie jeho výkonnosti, schopnosti využívať zverené prostriedky a služobný čas, na jeho prácu v kolektíve, spoľahlivosť a samostatnosť pri plnení úloh, čo sú časti v služobnom hodnotení žalobcu, proti ktorým sa odvolal.

Poukázal na to, že v zmysle § 41 ods. 8 zákona č. 346/2005 Z. z. v časti služobného hodnotenia obsahujú okrem slovného hodnotenia aj bodové hodnotenie, kde celkový možný počet je 100 bodov. Žalobca dosiahol 27 bodov, čo podľa § 41 ods. 8 písm. e/ zákona č. 346/2005 Z. z. znamená, že nevykazuje požadované výsledky a je nespôsobilý vykonávať štátnu službu.

Žalovaný ďalej uviedol, že z § 84 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. nevyplýva obligatórna povinnosť vykonať prieskumné konanie, navyše v danom prípade nešlo o odôvodnený prípad, pretože žalobcovi sa nezmenil zdravotný stav, ktorý by mu mohol brániť vo výkone štátnej služby, preto na vykonanie prieskumného konania nebol dôvod.

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní opakovane požaduje konkretizáciu svojho služobného hodnotenia, neudáva žiadne právne a skutkovo relevantné dôvody, ktoré by zakladali dôvod na opravu služobného hodnotenia.

Podľa žalovaného jednotlivé časti služobného hodnotenia sú konkrétne, vystihujú charakteristiky osoby žalobcu a jeho prístup k plneniu funkčných povinností a pri spracovaní služobného hodnotenia boli dodržané všetky zákonom stanovené požiadavky.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí

žaloby aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Zákon v ustanovení § 249 ods. 2 OSP kladie na obsah žaloby tak podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 OSP a § 79 ods. 1 OSP) ako aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 OSP. Žaloba musí preto obsahovať okrem označenia napadnutého rozhodnutia, označenia účastníkov konania a presného označenia výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov) aj žalobné dôvody.

Keďže predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť rozhodnutia (nie jeho vecná správnosť), má včasné, správne a úplné formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam. Táto požiadavka na žalobcu je v správnom súdnictve o to významnejšia, že podľa § 250h ods. 1 OSP je súd viazaný rozsahom žaloby od jej podania a žalobca uplynutím dvojmesačnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia správneho orgánu nemá možnosť žalobné dôvody rozširovať.

Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 OSP, že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia.

Ak podľa ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím a postupom správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu, nestačí uviesť iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený, žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona.

Zhora uvedené požiadavky žaloba žalobcu, ako konštatoval aj krajský súd, nespĺňa a túto skutočnosť žalobca, ako vyplýva z dôvodov odvolania, ani nepopiera.

Súd nevyhľadáva za účastníka (žalobcu) konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 OSP majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah

preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h ods. 1 OSP viazaný. Z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

Za nedostatok žaloby sa považuje aj púhy odkaz na námietky, ktoré žalobca vzniesol v správnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v správnom odvolaní. Taktiež je neprípustný odkaz na dôvody inej súdnej žaloby.

Vychádzajúc z uvedeného nebolo možné zohľadniť námietky žalobcu vznesené v odvolaní, že právna argumentácia bola vykonaná v listinnom dôkaze a tento označil ako súčasť žaloby a priložil ho v origináli súčasne s podaním žaloby, a to z dôvodu, že vyjadrenie zo 14. septembra 2010 adresované žalovanému a označené ako „vyjadrenie k oznámeniu o začatí odvolacieho konania zo dňa 06. septembra 2010“, na ktoré žalobca poukazuje, nielen že netvorilo obsah žaloby, ale nebolo ani adresované súdu a ani nebolo v žalobe označené ako jej súčasť, ale bolo označené ako príloha rovnako ako ďalšie žalobcove podania podané pre účely správneho konania (č. I. 1).

Za týchto skutkových okolností neostalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné, ako sa stotožniť s názorom krajského súdu, že v žalobe uvedené žalobné dôvody sa netýkali priamej argumentácie nezákonnosti vydaného služobného hodnotenia.

Preto ak žalobca nenamietal v rámci žaloby určitú skutočnosť, resp. túto neuviedol ako žalobný dôvod, nebolo možné v rámci odvolacieho konania túto jeho námietku zohľadniť (k tomu pozri bližšie napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 8Sžo/81/2010 - www.nsud.sk).

Napriek tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) považuje za potrebné uviesť, že služobné hodnotenie v zmysle §§ 41-46 zákona č. 346/2005 Z. z. je inštitútom, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť profesionálneho vojaka na výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v armáde boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené profesionálnymi vojakmi, ktorí majú k tomu najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť profesionálneho vojaka nie je nemenným stavom a že statickými

nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť. Zaradenie profesionálneho vojaka do určitej funkcie takto nie je definitívou. Rozsah a charakter v hodnotiacich kritériách vypovedá, že postavenie profesionálneho vojaka v organizačnej štruktúre a jeho posun v jej hierarchii aj v zmysle zníženia nie je závislé len od zistenia skutočností, nasvedčujúcich tomu, že sa pri výkone činností dopustil konania, ktoré má charakter disciplinárneho previnenia, či konania, ktoré vykazuje znaky deliktov vyššieho stupňa. Hodnotenie je zhrnutím sledovaných efektov, ktoré pri výkone služby v konkrétnom zaradení vykazoval, avšak jeho záver nie je výsledkom mechanického sčítania „plusov a mínusov“. Určujúcim môže a musí byť hoci len jeden nedostatok, ak v ňom ide o ukazovateľ, bez ktorého nemožno predpokladať, že profesionálny vojak na žiaducej úrovni môže vykonávať doterajšiu funkciu alebo funkciu nižšiu, vyššiu, alebo je nespôsobilý na výkon štátnej služby.

K námietkam uvedeným v odvolaní najvyšší súd poukazuje na to, že žalovaný napadnuté rozhodnutie vydal po tom, čo Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. júla 2010 č. k. 78/21/2009-46 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 21.mpr-2/3-1/1-37-3/2009/3mr zo dňa 20. februára 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný súc viazaný právnym názorom súdu v novom rozhodnutí uviedol skutočnosti, z ktorých vychádzal pri jeho vydaní a vyporiadal sa s dôvodmi odvolania žalobcu, uviedol dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako tieto dôkazy hodnotil a akú právnu úpravu aplikoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia. Žalovaný vo svojom novom rozhodnutí o odvolaní žalobcu sa dostatočne zaoberal s námietkami žalobcu, pričom vychádzal zo služobného hodnotenia spracovaného vecne príslušným veliteľom, denníkov bojovej prípravy, PVR, záznamníkov streliieb i písomného preskúšania zo základných odborných vedomostí. Najvyšší súd nezistil, že by rozhodnutie žalovaného trpelo vadami, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 250i ods. 3 OSP.

Nakoľko, ako už je spomenuté vyššie, žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti (skutkové ani právne), ktoré by boli spôsobilé spochybníť závery krajského súdu, najmä, okrem poukazovania na svoje vyjadrenie zo 14. septembra 2010, neuviedol nijaké konkrétne dôvody, pre ktoré považuje skutkové a právne posúdenie veci krajským súdom za vecne nesprávne a rozhodnutie žalovaného za nezákonné a nepreskúmateľné. Žalobou a ani odvolaním žalobcu neboli vyvrátené skutkové zistenia, na základe ktorých bol vyslovený záver o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu.

Najvyšší súd vychádzajúc z podkladov vyplývajúcich z administratívneho spisu nemohol sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že hodnotenie nie je konkrétne, presné a je bez uvedenia konkretizovaného dôvodu.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom konania náhradu jeho trov nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaný zo zákona právo na náhradu trov konania nemá.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u ě n í e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. januára 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková